

BOLETIN ECLESIAÍSTICO

DEL

OBISPADO DE ASTORGA.

LETRAS APOSTÓLICAS

*aboliendo las antiguas fórmulas de
ABSOLUCIÓN de las Órdenes religiosas
y sustituyéndolas por otras
que se insertan.*

—«»—

LEO PP. XIII.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

Quo universi utriusque sexus fideles in tertium S. Francisci Asisnatis Ordinem adscripti easdem leges eosdemque ritus in obeundis instituti sui functionibus adhibere possint, enchiridion seu manuale unicum typis edere visum est. Multiplices vero sub ejusdem manualis editionem exortæ sunt de absolutio- nis tum generalis, tum in articulo mortis, tum de Papalis benedictionis formulis controversiæ, ad quas diri- mendas Consilio Venerabilium Fra- trum Nostrorum S. R. E. Cardina- lium Indulgentiis Sacrisque Reli- quiis præpositorum nonnulla propo- sita sunt dubia seu quæstiones.

Hinc Consilium idem consideratis perpensisque omnibus, quid de hu- iusmodi quæstionibus deliberaverit per Secretarium suum ad Nos refe- rendum curavit. Nos autem, quibus salutare frugiferumque tertii Ordinis S. Francisci sodalitiæ in deli- ciis semper fuit, Nobisque summo- pere cordi est, ut illud sanctas sui instituti leges ritusque observet, atque in dies, hisce presertim tem- poribus, propagetur et incrementa suscipiat, memorati Consilii delibe- rationem probavimus, eamque om- nibus per Congregationis Venera- bilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus tuendis cognoscendis decretum indicendam censuimus. Nostris mandatis obse- quens Congregatio, sibique deman- datum munus meliori quo fieri pos- sit modo explere cupiens, opportu- num in primis duxit omnes et sin- gulas benedictionis et absolutio- nis generalis expendere formulas, quæ nedum penes Tertiarios Francisca- les, verum etiam apud alias ejus-

dem Ordinis familias, imo et alios Regulares Ordines ac Tertiarios ad ipsos pertinentes essent in usu, quo unam eandemque ab omnibus in posterum respective in eiusmodi benedictionibus et absolute adhibendam formulam concinnaret. Quamobrem præfata Congregatio omnes, quorum inter sit, monendos putavit, ut siquid in casu notatu dignum iudicassent, intra congruum tempus eidem Congregationi subiicerent. Exacto inde triennio, quum nihil ex parte alicuius ex dictis Ordinibus obiectum sit, Congregatio Sacris Ritibus præposita, accurate omnibus diligenterque inspectis et expensis, quæ sequuntur decrevit, nempe: I.° Pro Absolutione in articulo mortis retineatur in omnibus formula præscripta in Constitutione sa. me. Benedicti Papæ XIV, *Pia Mater*, addito tantum ad *Confiteor* nomine Sancti proprii Fundatoris: II.° Benedictio Summi Pontificis nomine impertienda detur cum formula approbata in Constitutione eiusdem sa. me. Benedicti Papæ XIV, *Exemplis Prædecessorum*, sed non nisi bis in anno, et sub conditione quod hæc Benedictio nunquam detur eodem die et in eodem loco, ubi Episcopus eam impertiat: III.° In Absolutione generali pro Regularibus cuiuscumque Ordinis, atque in Benedictione cum indulgentia plenaria pro Tertiariis Sæcularibus adhibeantur omnino duæ insequentibus formulæ a Rmo. Assessore ipsius Sacræ Congregationis propositæ atque ab eadem approbatæ, abrogatis penitus et suppressis quibuscumque aliis formulis hucusque usitatis, videlicet:

Formula Absolutionis Generalis

pro Regularibus cuiuscumque Ordinis hoc privilegio fruuntibus.

Ant. Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum; neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

R. Et salutare tuum da nobis.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

Exaudi, quæsumus Domine, supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende: ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a pœnis, quas pro his meremur, eripias.

Deus qui culpa offenderis, pœnitentia placaris: preces populi tui supplicantis propitius respice; et flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, averte. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Completis precibus, ab uno ex adstantibus dicitur Confiteor addito nomine proprii Fundatoris. Deinde sacerdos dicit:

Misereatur Vestri etc. Indulgentiam, absolutionem etc.

Postea subiungit:

Dominus Noster Iesus Christus per merita suæ sacratissimæ passionis vos absolvat et gratiam suam vobis infundat. Et ego auctoritate ipsius, et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli et Summorum Pontificum Ordini nostro ac vobis concessa, et mihi in hac parte commissa, absolvo vos ab omni vinculo excommunicationis, maioris vel minoris, suspensionis et interdicti, si quod forte incurristis, et restituo vos unioni et participationi fidelium, necnon sacrosanctis Ecclesiæ Sacramentis. Item eadem auctoritate absolvo vos ab omni transgressione votorum et regulæ constitutionum, ordinationum et admonitionum maiorum nostrorum, ab omnibus pœnitentiis oblitis, seu etiam neglectis, concedens vobis remissionem omnium peccatorum, quibus contra Deum et proximum fragilitate humana, ignorantia, vel malitia deliquistis, ac de quibus iam confessi estis: In nomine Patris✠ et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Formula benedictionis cum Indulgentia plenaria pro Tertiariis Sæcularibus ceterisque omnibus communicationem privilegiorum et gratiarum cum iisdem, vel cum Regularibus cuiuscumque Ordinis habentibus.

Antiph. Intret oratio mea in conspectu tuo, Domine; inclina aurem tuam ad preces nostras; parce Domine, parce populo tuo, quem re-

demisti sanguine tuo pretioso, ne in æternum irascaris nobis.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperantes in te.

Ÿ. Mitte eis Domine auxilium de Sancto.

R. Et de Sion tuere eos.

Ÿ. Esto eis Domine turris fortitudinis.

R. A facie inimici.

Ÿ. Nihil proficiat inimicus in nobis.

R. Et filius iniquitatis non aponat nocere nobis.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere; suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

Exaudi, quæsumus Domine, supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende: ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a pœnis, quas pro his meremur, eripias.

Deus qui culpa offenderis, pœnitentia placaris: preces populi tui supplicantis propitius respice; et

flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, averte. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Dicto deinde:

Confiteor etc. Misereatur etc. Indulgentiam etc.

Sacerdos prosequitur:

Dominus Noster Iesus Christus, qui Beato Petro Apostolo dedit potestatem ligandi atque solvendi, Ille vos absolvat ab omni vinculo delictorum, ut habeatis vitam æternam, et vivatis in sæcula sæculorum. Amen.

Per Sacratissimam Passionem et Mortem Domini Nostri Iesu Christi; precibus et meritis Beatissimæ semper Virginis Mariæ, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli, Beati Patris Nostri N. et omnium Sanctorum, auctoritate à Summis Pontificibus mihi concessa, plenariam Indulgentiam omnium peccatorum vestrorum vobis impertior. In nomine Patris ✠ et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Si hæc Indulgentia immediate post Sacramentalem absolutionem impertiatur, reliquis omissis, Sacerdos absolute incipiat a verbis: Dominus Noster Iesus Christus etc., et ita prosequatur usque ad finem, plurali tantum numero in singularem immutato.

Nos huiusmodi memoratæ Congregationis decretam omnino ratum habemus, et Apostolica Auctoritate Nostra, harum Litterarum vi, probamus, confirmamus, sancimus, illudque ab omnibus et in omnibus hoc futurisque temporibus servari iubemus. Decernentes has Litteras Nostras semper firmas, validas et efficaces existere ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere; sicque in præmissis per

quoscumque Iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari ac definiri debere, atque irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra et Cancellariæ Apostolicæ regula de iure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, nec non eiusdem tertii Ordinis S. Francisci, ceterisque quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, illorum tenores præsentibus pro pleno et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat derogamus, ceterisque omnibus quamvis speciali atque individua mentione ac derogatione dignis in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die vii Iulii MDCCLXXXII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

TH. CARD. MERTEL.

RESOLUCIÓN

DE LAS. CONGREGACIÓN DEL CONCILIO

Aplicación de Misas.

Compendio del hecho. In pago archidioeceseos C. anno 1962 Petrus

agricola per testamentum statuit: *Reliqua bona mea lego Ecclesiae parochiali ad erigendam foundationem missae matutinalis pro diebus Dominicis et festivis, cum obligatione in dicta missa dicendi tria Pater noster pro benefactoribus huius Ecclesiae.* Fundus iste pretio aequat quinque millibus et quinquaginta quatuor marcis. Uxor dicti testatoris Petri ad dies vitae habuit usufructum. Quae quum mense Ianuarii anni paeteriti mortua sit, nunc oritur quaestio, utrum parochus obligandus sit, hanc missam fundatam applicare ad mentem fundatoris, nec ne.

Sumario de la cuestion.

Parece que no debia aplicarse la Misa. Parochum non teneri missam pro diebus dominicis et festivis a pio testatore fundatam, ad ipsius mentem applicare sequentibus rationibus videtur sustineri posse, quia: 1. In dicta parochia, quae quadringentos et septuaginta parochianos habet, praeter parochum, non invenitur Sacerdos. Si parochus obligatus esset dictam missam fundatam applicare ad intentionem fundatoris diebus Dominicis et festivis, quibus vi officii parochialis pro parochia applicare tenetur, hanc obligationem persolvere non posset, quum per missam matutinalem, quam vi facultatis Apostolicae, per Ordinarium obtentae, binando celebrat, foundationi satisfacere non posset: 2. Intentio fundatoris erat, pro commoditate parochiae, cuius incolarum magna pars habitat longe ab Ecclesia parochiali, diebus Dominicis et festivis missam secundam fundare. Nam cum Parochus auctoritate Apostolica per aliquot temporis binas celebraret

missas, diebus Dominicis et festivis hoc fundatori vivo ita placebat, ut diceret se velle hanc missam fundare, quod postea etiam fecit: 3. Parochus hucusque habebat redditus vix sufficientes,

Huc usque adductis adde, non levis ponderis circumstantiam, quae vehementem praesumptionem induit fundatorem noluisse hoc onus imponere ut missa pro anima sua applicaretur. Sane testator huiusmodi Missae festivae legatur iastituens, probe noverat Paroeciam nullum alium sacerdotem praeter Parochum habere qui et Parochianorum necessitatibus occurreret, in diebus festis bis sacrum faciendi facultatem obtinuerat. Hoc posito, nisi dicere velis testatorem rem impossibilem instituisse, admittas oportet, ipsum noluisse Parocho onus imponere, ut Missam pro testatoris anima celebraret.

Parece que debia aplicarse la Misa. Verumtamen rationes superius allatae tanti ponderis haud esse videntur, ut in praedicta clausula testamentaria solam foundationem Missarum, absque onere eas applicandi, ad mentem testatoris, contineri dicendum sit. Receptum enim est in iure in interpretandis ultimis voluntatibus maxime prae oculis habendam esse regulam 45 *de Reg. iuris in 6—ibi—Inspicimus in obscuris quod est verisimilius.* Porro verisimilius est, ait Benedictus XIV in *op. de Sac. Miss. c. 9, núm. 2*, eum qui beneficium seu capellaniam fundaverit, et onus celebrandi Missam imposuerit, voluisse eandem etiam sibi applicari. Et haec verisimilitudo talis est, iuxta ea quae tradit de Angelis in *lib. 3 lit. 41 núm. 4* ut destrui non possit, nisi in con-

trarium habeantur gravissimae praesumptiones, quod scilicet fundator, praecipiendo Missarum celebrationem, liberam reliquerit applicationem earumdem.

Hanc regulam interpretandi huiusmodi foundationes constantissime sequuta est S. C. C., ut videre est apud Benedictum XIV loco citato, ubi plures affert resolutiones, praesertim notissimam in causa Finem. *Applicationis Sacrificii die 18 Augusti 1668*, in qua haec habentur; «Ex dispositione testamentaria, anti-
»quitus facta á piotestatore reperitur
»fundata quaedam Capellania cum
»onere Capellano pro tempore, Sa-
»crum faciendi singulis Dominicis,
»aliisque festivis diebus, nulla
»adiecta declaratione, ad cuius suf-
»fragium applicandum esset Sacrifi-
cium.» Ideo Episcopus Finem. supplicat per S. Congregationem declarari, an eiusmodi Sacrificium applicandum sit pro anima ipsius testatoris, an vero ad libitum Capellani, uti hactenus factum esse comperit. Die 18 Augusti 1668 S. Cong. Concilii respondit: *Applicandum esse Sacrificium pro anima testatoris.*

Iamvero in fundatione de qua est sermo, nulla adest praesumptio gravissima in contrarium, quae suadeat scilicet, testatorem liberam reliquisse applicationem Missae: nihil enim ad rem facit onus in ea recitandi tria Pater noster pro benefactoribus Ecclesiae parochialis; quia hoc minime excludit applicationem Missae pro anima testatoris; immo eam praesupponit, ut docent Pignatell. *tomo 3 consul 61 núm. 9 et 15, Matheucc, offic. Eccl. Cap. 16 núm. 63 Aldanus de val. appl. Sacrif. lib 2 c. 3. Faust 1. 2. de Euchar. et alii.* Nec magis obstat testatorem fundacione

illa consulere voluisse commoditati Parochianorum. Nam haec circumstantia non exprimitur in praedicta clausula testamentaria, ac proinde non est attendenda, cum per eam intendatur restringere voluntatem testatoris in praeiudicium ipsius. Nec si esset expressa aliquid valeret nisi ulterius probaretur *ob solam commoditatem* Parochianorum fundacionem fuisse erectam. «In beneficiis, enim, ait Card. de Lugo *Disp. 21 sect. 1 num. 23. de Sac. Euch.*, vel aliis in quibus obligatur Sacerdos ad celebrandum *solum* ob commoditatem eorum qui tali hora audituri sunt Missam, facilius potest existimari quod non exigatur applicatio sacrificii, sed circa hoc relinquatur Sacerdoti libertas, ut possit cui voluerit applicare.» Et S. C. C. numquam declaravit liberam applicationem Missae ob commoditatem audientium institutae nisi quando tales aderant circumstantiae, ut merito praesumi posset fundatorem commodum illud exclusive respexisse, ut videre est *in Collen. Applicationis Sacrif. ano 1689*, et *in Forcastinen. ano 1711* apud Benedictum XIV *Quaest. can. q. 7.* Porro cum aee circumstantiae in themate deficient, concludendum esse videtur, Parochum teneri Missam pro fundatoris anima celebrare.

Dubium.

An Parochus obstrigendus sit ad applicandam hanc missam fundatam.

Resolutio. Sacra C. Concilii, reponderata, sub die 20 Maii 1882 respondere censuit:

Affirmative: deficiente autem alio Sacerdote, applicatio Missae fundatae transfertur ad priman diem non im-

peditam infra hebdomadam, facto verbo cum SSmo.

De donde se colige:

1.º Que es regla general, confirmada por innumerables resoluciones de la S. C. del C., que quien fundó un beneficio con carga de Misas, se entiende que pretendió se aplicaran por su alma.

2.º Que esto se funda además en aquella regla del derecho que dice: *En las cosas oscuras debe atenderse á lo mas verosímil, ó á lo que ordinariamente suele hacerse.*

3.º Que ésta verosimilitud es de tal índole, que no puede anularse, mientras no se ofrezcan gravísimas presunciones en contrario; como por ejemplo, que al imponer el fundador la celebración de la Misa dejara libre la aplicación.

4.º Que no habiendo sucedido así en el presente caso, fuerza era declarar la obligación de aplicar una Misa en la semana por el fundador, ya que no puede satisfacerse esta carga en los dias festivos.

Liturgia.

DEFECTOS

que suelen cometerse con mas frecuencia en la celebración de la santa Misa.

(Conclusión.)

82. Nimia vel modica diligentia peccare in coligendis fragmentis, et collectis intra calicem injiciendis.

83. Sumere Calicem strepando labiis, aut oculis sublatis, aut sensim et similia.

84. Pallam Patenæ imponere antequam transeat in cernu. Epistolæ ad accipiendam ablutionem, aut eam purificatorio abstergere.

85. Accipiendo purificationem ponere calicem super Altare aut extra Altare, illum ministro porrigere, nulla cogente necessitate.

86. Extergere labia aut os digitis jam ablutis vino et aqua, antequam purificatorio extergantur.

87. Corporale complicare elato in altum Calice, bursam ponere non versa ante pectus apertura ejus, et relinquere velum ex parte anteriori sublatum.

88. Sínere ut minister, quamquam clericus, multo pejus si laicus sit, calicem cooperiat et accomodet.

89. Missale non claudere, ut præscribitur, et conclusionem ultimæ orationis absolvere viniendo ad medium Altaris.

90. Se inclinare ad populum dicendo *Ite missa est*, aut diciendo *Benedicamus Domino* se inclinare ad Altare aut convertere ad populum.

91. In discessu de altari accipere birretum antequam reverentiam vel genuflexionem efficiat, aut illud sibi de capite detrahere priusquam reverentiam fecerit ad Crucem vel imaginem præcipuam sacrarii.

92. Paramenta acervatim deponere in exuendo se, non osculari stolam, manipulum, amictum aut sibi albam detrahere ex adverso.

93. Sermones conserere et con-

fabulari in sacrario, aut ex illo et Ecclesia discedere quin tempus conveniens intercesserit pro debita gratiarum actione.

(Martinucci.)

Toma de Hábito.

En la tarde del 15 de Abril último, día del Patrocinio de San José, tuvo lugar esta tierna ceremonia en el convento de religiosas franciscas isabelinas de esta ciudad, viendo realizados sus vehementes deseos la Sra. D.ª Inocencia María Gutiérrez, natural de Finolledo, sobrina del Sr. Fiscal eclesiástico de esta Diócesis y Profesor del Seminario, Licenciado D. Segundo Gutiérrez.

A juzgar por el exterior, parecíanos que la novicia estaba llena de esa alegría espiritual que sienten los que por fin han conseguido lo que tanto deseaban. Sin duda se acordaba de lo que repetidas veces había leído en el libro de más unción piadosa que ha escrito el hombre «No es poco, dice el autor de la Imitación de Cristo, morar en los monasterios y congregaciones, y allí conversar sin quejas y perseverar fielmente hasta la muerte» (1), porque «en el silencio y sosiego se aprovecha el ánima devota» (2). «Pues así como el artífice, que ha de hacer alguna obra de mu-

cho primor, lo primero que apareja es la oficina donde pueda labrar con secreto y quietud, y luego recoge toda su atención para formar en la materia la idea de su pensamiento; así el que trata de reformar en su alma la imagen de Dios, lo primero ha de aparejar oficina en que labrar, que es su celda, lo segundo ha de recoger toda la atención á su obra, y esto lo hará callando» (1). Que es precisamente lo que se ha propuesto la Sra. D.ª Inocencia M.ª Gutiérrez, con mucho placer de sus parientes y de la observante comunidad de Sti. Spíritus, á los cuales nos asociamos.

ANUNCIO.

MES DE MARÍA

Ó EL

MES DE MAYO

CONSAGRADO

A MARIA SANTÍSIMA INMACULADA.

CONTIENE

oraciones y práctica de varios actos de virtud para la Asociación de las

Hijas de María.

Se halla de venta en esta *Imprenta*, al precio de 4 rs. en piel azul y 3 en cartoné.

(1) La Palma, Camino espiritual, cap. XXX del lib. 1.º

Astorga:—1883.

Imp. y Lib. de L. Lopez, Rúa 5.

(1) Lib. 1, cap. XVII.

(2) Lib., 1, cap. XX.